

Р Е Ш Е Н И Е

№ 352 / 29.06.2020 година, гр. Хасково

В ИМЕТО НА НАРОДА

Хасковският районен съд Първи граждански състав
На осми юни през две хиляди и двадесета година
В публичното заседание в следния състав:

Председател : **М. Ангелова**

Членове :

Съдебни заседатели:

Секретар Михаела Стойчева

Прокурор

Като разгледа докладваното от съдия М. Ангелова

Гражданско дело номер **1080** по описа за **2019** година; за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 422 ал.1, вр. чл.415 ал.1 т.2 от ГПК, вр. чл.79 ал.1 и чл.86 ал.1 от ЗЗД, от „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД с ЕИК 123526430, със седалище и адрес на управление в гр. Пловдив, ул. „Христо Г. Данов“ № 37, представлявано от М.М.М.Д. и Ж.П.С.; против М.Х.В. с ЕГН ***** **.

Ищецът твърди, че на 19.12.2018 г. е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 410 от ГПК за вземанията си против ответника, по което било образувано ч.гр.дело № 2998/2018 г. на ХРС. Заповедта за изпълнение била връчена на длъжника при условията на чл.47 ал.5 от ГПК, предвид на което ищецът предявявал иска си в срок. Ищецът като краен снабдител, съгласно чл.98а от ЗЕ, продавал електрическа енергия на клиентите си при публично известни ОУ, които за процесния период били ОУ на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, одобрени с решение на ДКЕВР № ОУ-013/10.05.2008 г., влезли в сила на 27.06.2008 г., без да е необходимо изричното им писмено приемане от потребителите /чл.35 ал.1 ОУ/. По силата на чл.7 т.1 от ОУ и чл.8 ал.1 от договора, ищецът поел задължение да снабдява ответника с електрическа енергия за обект на потребление с ИТН 1512402, находящ се в гр. Хасково на адреса му, като за него бил открит клиентски номер 1000885422. Ответникът от своя страна, съгласно чл.11 т.1 от ОУ, се задължил да заплаща всички свои задължения, свързани със снабдяването с ел.енергия в сроковете и по начините, определени в чл.18 ал.1 и 2. Съгласно чл.27 ал.1 от ОУ, при неплащане в срок на дължими суми, клиентът дължал обезщетение за забава в размер на законната лихва за всеки ден на просрочие. На 05.05.2017 г., по реда на чл.35 ал.3 изр.1 от ОУ на пренос на електрическа енергия чрез електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение Юг“ ЕАД, одобрени с решение на ДКЕВР № ОУ-014/ 10.05.2008 г., служители на дружеството извършили проверка на обекта на ответника. Тези ОУ, според чл.16 от ЗЗД и чл.104а от ЗЕ, били задължителни за ползвателите на предоставените услуги, като влизали в сила за клиентите, без да е необходимо изричното им писмено приемане. За извършената проверка бил съставен констативен протокол № 327735, в присъствието на един свидетел и един представител на РУП-Хасково. Проверката била извършена при спазване на правилата на чл.37 и чл.63 от ОУ и чл.47 ал.3, 4 и 6 изр.2 от ПИКЕЕ, обн. 12.11.2013 г. При същата било установено, че обектът на потребление е свързан директно към електроразпределителната мрежа с допълнителен кабел. По този начин потребителят ползвал ел.енергия, която поради заобикаляне на СТИ не се отчитала в пълен обем. Служителите, извършили проверката, премахнали този кабел и възстановили правилната схема на

свързване, на основание чл.47 ал.6 от ПИКЕЕ. На основание установената манипулация и чл.83 ал.1 т.6 от ЗЕ, вр. чл.48 ал.1 т.1 б."б" пр.2 и чл.51 ал.1 от ПИКЕЕ, издадена била фактура № 1173273404/12.06.2017 г. на стойност 803,90 лв. На клиента допълнително били начислени 5538 кВтч за период от 86 дни /08.02.-05.05.2017 г./, съгласно съставена справка за коригиране сметката за ел.енергия. В изпълнение на изискванията на чл.28 от ОУ на ищеца, където била уредена процедурата по изготвяне на коригиращи сметки и редът за уведомяване на клиентите, за извършената корекция до ответника било изпратено писмо с изх. № 6706912-1/12.06.2017 г. Поради забава в плащане на сумата по фактурата, ответникът дължал и 121,48 лв. законна лихва за обезщетение за забавено плащане от 23.06.2017 г. /дата на падежа на фактурата, посочен в самата нея/ до 18.12.2018 г. /датата на образуване на настоящото производство/.

Предвид изложеното, ищецът иска, съдът да постанови решение, с което приеме за установено, че ответникът му дължи гореописаните суми за главница и обезщетение за забава, ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението 19.12.2018 г. до окончателното изплащане, както и направените разноски по процесното ч.гр.дело. Ищецът претендира да му присъдят разноски и за настоящото производство. Тези искания се поддържат от процесуални представители на ищеца в открито съдебно заседание.

Ответницата, призована при условията на чл.47 ал.6, вр. ал.1 от ГПК, не представя отговор на исковата молба по чл.131 от ГПК в законоустановения едномесечен срок. Такъв отговор в указания му срок представя назначеният ѝ на същото основание особен представител, който счита предявения иск за допустим, но за неоснователен. Възражава, че едностранната корекция на сметките за ел.енергия от страна на ищеца, на основание ОУ и ПИКЕЕ била неправомерна, т.к. корекционната процедура, предвидена в тях /в т.ч. и по чл.48 от ПИКЕЕ/ се основавала на неравноправни клаузи, по смисъла на чл.143 от ЗЗП, не отговаряла на изискването за добросъвестност и водела до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца и потребителя. Освен това, гражданската отговорност за вреди предполагала безусловно наличие на противоправно и виновно поведение от неизправната страна, каквото в случая не било налице, както и именно от това поведение в причинна връзка да са настъпили вредите за ищеца. Електромерът се намирал извън имота на ответницата и никой, освен ищцовите служители нямали физически достъп до него. В констативния протокол не се сочели ЕГН и длъжност на свидетелите. Липсвало уведомяване на ответника в срока по чл.54 от ОУ. Не ставало ясно, как ищецът е изчислил периода на корекцията на 86 дни, предвид чл.48 от ПИКЕЕ. За ищеца налице било задължение по чл.44 от ЗИзм, вр. чл.120 ал.1 от ЗЕ, да осигурява техническата изправност на СТИ, неизпълнението на което не следвало да ощетява потребителя. При липса на яснота, от коя дата е налице неотчитане или неточно отчитане на ел.енергията, можело да се стигне до неоснователно обогатяване на ищцовото дружество, т.к. сумата щяла да е недължимо платена. Ето защо, твърденията за нередовност в отчитането на електромера и за размера на претендираната сума били недоказани. Претенцията за заплащане на главницата била неоснователна, т.к. ел.енергия на такава стойност не била ползвана от ответницата. Особеният ѝ представител възражава още, че липсвало основание за извършената корекционна процедура. Ищецът се позовавал на чл.48 ал.1 т.1 и чл.51 ал.1 от ПИКЕЕ, но те въвеждали форма на обективна отговорност за вреди, изразяващи се в пропусната полза. Те обаче не засягали неизпълнението на задължения на потребителя, докато не бъде установено, че неизмерването е резултат от негово виновно поведение, по арг. от чл.82 от ЗЗД. Разпоредбата на чл.48 от ПИКЕЕ противоречала и на принципите на Директива 2012/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20.10.2012 г. относно енергийната ефективност – фактурирането на консумираната ел.енергия да се базира само на действително потребление, без значение дали става дума за отчетена или неотчетена от електромера на абоната ел.енергия /чл.10 ал.1 и 2/. Ето защо тази клауза била нищожна и не обвързвала с действието си страните и съда. Същевременно, ПИКЕЕ от 2013 г. били отменени изцяло, при което корекцията на сметката за ел.енергия била извършена въз основа на отменени правни норми. Предвид изложеното, особеният представител на ответницата иска отхвърляне на предявения иск изцяло, което си искане поддържа в открито съдебно заседание.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в съвкупност, приема за установено следното:

Не е спорно по делото, че ответницата е клиент на ищцовото дружество – като потребител на електроенергия, доставяна ѝ до

имот, находящ се в гр. Х., ж.к. "*****" № *****; с клиентски номер 1000885422, с ИТН 1512402. На 05.05.2017 г. двама служители на „ЕВН България Електроразпределение“ ЕАД, в присъствието на двама свидетели, са извършили проверка в имота, за което са съставили констативен протокол № 327735 от същата дата за техническа проверка и подмяна на средства за търговско измерване /СТИ/. В него се сочи, че проверката е извършена на измервателната система на ищеца в имота му, на основание чл.42 и 44 от ПИКЕЕ. Протоколът съдържа данните от техническата проверка на електромер с фабр. № 012366747. Относно безопасност, защитеност и техническо състояние на електромерното табло се сочи – на етаж 5. Протоколът съдържа данни от контролно измерване, констатирало грешка от -0,05%, както и констатации, че абонатът е присъединен директно към ел.преносната мрежа, без да се отчита консумираната ел.енергия. В него не се сочат данни за техническата проверка на новомонтиран електромер. Посочени са извършени действия след проверката - пломбиране на капачката на електромера. Протоколът е подписан от извършилите проверката служители и от присъствалите двама свидетели. Не съдържа отбелязване, клиентът да не е бил открит. Данните по протокола се потвърждават от показанията на разпитания по делото свидетел Симеон Милев Тодоров, който именно е съставил документа. Ищецът представи по делото справка за коригиране на сметката за електроенергия, касаеща имота на ответницата. Видно от нея, за периода 08.02.2017 г. - 05.05.2017 г. е преизчислено количеството ел.енергия, всичко общо 5 538 кВтч на стойност 803,92 лв. Справката съдържа отбелязване, че начислението е извършено по действаща цена, по която операторът на разпределителната мрежа закупува от обществения доставчик електрическа енергия за покриване на технологичните си разходи и дължимите мрежови цени. На 12.06.2017 г. е издадена от ищеца фактура № 1173273404 на името на ответницата с клиентски номер 1000885422, място на потребление в гр. Х., ж.к. "*****" ****; с ИТН 1512402. В нея се сочи за дължима сума, вследствие на установено неизмерване, непълно или неточно измерване на количеството електрическа енергия за електромер с № 012366747 за периода 08.02.2017 г. – 05.05.2017 г., възлизаща на 5 538 кВтч на стойност 803,90 лв. Тези сума и период се сочат и в изготвеното от ищеца препис – извлечение от сметка на ответницата със същия кл.номер и за същия имот, както и сумата от 121,48 лв., представляваща лихва за периода 23.06.2017 г. – 18.12.2018 г. За процесната проверка на електромера и резултатите от нея, до ответницата е било изпратено писмо от ищеца с изх. № 6706912-1/12.06.2017 г. В него се сочат гореописаните констатации от проверката, в резултат на които ползваната електроенергия била неизмерена и незаплатена. На основание чл.48 ал.2 и чл.51 ал.1 от ПИКЕЕ, следвало да бъде коригирана сметката за ел.енергия за периода 08.02.2017 г. – 05.05.2017 г., за 86 дни, на стойност 803,90 лв. Приложено към писмото е пощенско известие за доставянето му, с клеймо от 19.06.2017 г. и отбелязване, че адресатът отсъства.

За цялостното изясняване на фактичката обстановка по делото, по искане на ищеца, съдът назначи и изслуша съдебно-техническа експертиза, чието заключение приема, като компетентно и безпристрастно дадено. След проверка на материалите по делото, вещото лице сочи, че процесният констативен протокол отразява техническото състояние на електромера, директно свързан към електроразпределителната мрежа, като по този начин електромерът не отчитал консумираната от обекта ел.енергия. В случая правилно била приложена методиката за изчисляване на неотчетеното количество ел.енергия, заложен в чл.4 от ПИКЕЕ, правилно бил определен срокът на доначисляването по чл.48 ал.1 и правилно било остойностено това количество ел.енергия, съгласно чл.51 ал.1 от ПИКЕЕ. В заключението се сочи, че точният момент на извършване на описаната манипулация била датата на монтажа на електромера в обекта – 08.02.2017 г. Процесният електромер бил преминал необходимите проверки по Закона за измерванията и имал метрологична пломба.

За процесното си вземане против ответницата, ищецът в настоящото производство е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК на 18.12.2018 г., въз основа на което е образувано производство по ч.гр.дело № 2998/2018 г. на ХРС. По това дело със заповед № 1355/20.12.2018 г. е разпоредено, длъжникът – ответникът в настоящото производство, да заплати на кредитора – ищецът в настоящото производство сумите, както следва: сумата 803,90 за главница за неизплатена ел.енергия, с 121,48 лв. законна лихва за обезщетение за забавено плащане от 23.06.2017 г. до 18.12.2018 г. и законната лихва върху главницата от 19.12.2018 г. до изплащане на вземането, както и 25 лв. за държавна такса и 50 лв. за юрисконсултско възнаграждение;

представляващи неизпълнени задължения за заплащане стойността на доставена ел.енергия и мрежови услуги за периода 08.02.2017 г. – 05.05.2017 г. по партидата на длъжника с клиентски номер 1000885422, отнасяща се за обект на потребление в гр. Х., ж.к. "*****" № ****; с ИТН 1512402. Съобщение за заповедта е било връчено на ответника при условията на чл.47 ал.5 от ГПК, предвид на което на 07.05.2019 г. заявителят е получил указания, да предяви иск за установяване на вземането си, което той е сторил в срок с настоящата искова молба от 14.05.2019 г., изпратена по пощата предния ден.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи по основателността на предявения иск:

Безспорно е и е категорично установено по делото, че ответницата е потребител на електрическа енергия, доставяна ѝ от ищеца до имот, находящ се в гр. Хасково, ж.к. "*****" № *****; с ИТН 1512402; по повод на което тя е в договорни отношения с ответника, като притежава клиентски номер 1000885422. Страните не спорят още, че на 05.05.2017 г. двама служители на „ЕВН България Електроразпределение“ ЕАД, в присъствието на двама свидетели, са извършили проверка в имота, за което са съставили констативен протокол № 327735 от същата дата за техническа проверка и подмяна на средства за търговско измерване /СТИ/, както и че при проверката е било констатирано, че електромерът с фабр. № 012366747 е присъединен директно към ел.преносната мрежа, без да се отчита консумираната ел.енергия. Основните спорни моменти по делото са, дали процедурата по проверката и нейното удостоверяване са били извършени по регламентирания за това ред, както и налице ли са били в случая предпоставките за извършеното от ответника коригиране на сметката на ищеца за ел.енергия за процесния период с оспорената сума, на основание чл.48 ал.2 и чл.51 ал.1 от ПИКЕЕ, на което се позовава ищецът в изпратеното до ответницата и неполучено от нея уведомително писмо. След съвкупния анализ на събраните по делото доказателства, във връзка с приложимата в случая нормативна уредба, съдът достига до отрицателни отговори на тези спорни въпроси.

За начисляването на процесната сума, ответното дружество се позовава на спазена процедура по чл.37 и чл.63 от ОУ и чл.47 ал.3, 4 и 6 изр.2 от ПИКЕЕ, обн. 12.11.2013 г.; както и на чл.83 ал.1 т.6 от ЗЕ, вр. чл.48 ал.1 т.1 б."б" пр.2 и чл.51 ал.1 от ПИКЕЕ. В конкретния случай проверката на електромера е извършена на 05.05.2017 г., а корекцията обхваща периода 08.02.2017 г. – 05.05.2017 г., което следва влизането в сила на изменението на ЗЕ от 17.07.2012 г., както и влизането в сила на предвидените в чл. 83 ал.1 т.6 от ЗЕ правила на ДКЕВР – ПИКЕЕ, обнародвани в ДВ бр. 98/12.11.2013 г., и разписаните в тях случаи и начини за извършване на преизчисление на количеството електрическа енергия от операторите на съответните мрежи /раздел IX/. Същевременно обаче процесната проверка следва отмяната на тези ПИКЕЕ, с изключение на чл.48 – 51, по силата на решение № 1500/ 06.02.2017 г. по адм. дело № 2385/2016 г. на ВАС с обнародването на съдебното решение в ДВ бр. 15 от 14.02.2017 г. Тези останали да действат норми пък са отменени, по силата на решение № 2315 от 2018 г. на ВАС, обн. ДВ бр. 97 от 2018 г., в сила от 23.11.2018 г. Новите ПИКЕЕ са обнародвани в ДВ бр. 35 от 30.04.2019 г. Предвид изложеното се налага изводът, че към датата на извършване на процесната проверка на средството за търговско измерване /СТИ/ на ответника, на посочения адрес на доставка на ел. енергия – липсва приложим материален закон, в съответствие с който да бъдат установявани случаите на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия. Останалите да действат към процесния момент правила по чл. 48 - чл. 51 ПИКЕЕ не уреждат основаниято, условията и реда за установяване на самото неправилно отчитане на електроенергията, а само начина на преизчисляването ѝ. Липсващата нормативна уредба не може да бъде заместена по аналогия с правни норми, съществуващи в други източници на правото, тъй като съгласно чл. 1 от ЗЕ процесните обществени отношения се уреждат именно със специалния закон. Да се приеме обратното на практика означава - както субектите, за които Правилата са създавали права и задължения, така и съдът в производство като настоящото, да заобиколят ефекта на решението на административния съд за преустановяване занапред действието на съответните правни норми поради отричане на юридическата им сила. Разписаните в Общите условия на ответното дружество правила не могат да заместят липсващата нормативна уредба за установяване случаите на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия. Ето защо, съдът приема, че правото на ищеца да начисли исковата сума въз основа на констатациите от проверка, извършена след 14.02.2017 година, т.е. след отмяната на чл. 47 от ПИКЕЕ, следва да се отрече изцяло. Това е достатъчно основание за отхвърляне

на предявения иск изцяло, без да се коментират останалите възражения на особения представител на ответницата.

В допълнение на горното следва да се посочи, че трайната практика на ВКС, постановена по реда на чл. 290 ГПК, застъпва разбирането, че коригирането на сметките за вече доставена електрическа енергия само въз основа на обективния факт на констатирано неточно отчитане на доставяната енергия, противоречи на регламентирания в чл. 82 от ЗЗД виновен характер на договорната отговорност. Приема се, че щом не е доказано виновно поведение на потребителя, препятствало правилното отчитане, въпреки положена грижа от лицензианта чрез монтиране и поддържане в изправност на средства за търговско измерване и назначаване на квалифициран персонал за контрол и отчитане на измервателните средства, то едностранната корекция е недопустима. Но дори и такова да се установи безспорно, размерът на неотчетената, а дори и изцяло отклонената от отчитане енергия, подлежи на доказване като фактическо реално потребление, каквото доказване в настоящото производство ищецът не проведе. В тежест на ищцовото дружество бе, да установи сочената от него неправомерна манипулация от ответника като негов абонат, момента на осъществяването ѝ и периода на погрешното измерване, както и реално консумирана енергия, за да ангажира отговорността на потребителя. Ищецът основава твърденията си за дължимост на процесната сума и за нейния размер – на представения по делото констативен протокол за техническа проверка и подмяна на СТИ. Както се посочи, от същия се установява, че процесният електромер е присъединен директно към ел.преносната мрежа, без да се отчита консумираната ел.енергия. Това обаче само по себе си не е достатъчно, да се направи категоричен извод, че така констатираната намеса в измервателния уред е извършена именно от ответницата, в нарушение на въведените в чл.53 т.3 от ОУ ЕВН ЕР забрани за потребителите, да въздействат неправомерно върху СТИ.

Предвид изложените съображения, съдът приема, че предявеният иск е неоснователен и недоказан, т.к. ищецът, чиято е доказателствената тежест, не установи по несъмнен и категоричен начин, че процесната изчислена в следствие на корекция сума му е дължима от ответницата, което обуславя неоснователността и на акцесорната претенция. Ето защо, същият следва да се отхвърли изцяло.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД с ЕИК 123526430, със седалище и адрес на управление в гр. Пловдив, ул. „Христо Г. Данов“ № 37, представлявано от М.М.М.Д. и Ж.П.С.; против М.Х.В. с ЕГН ***** ***, да се приеме за установено, че ответницата дължи на ищеца сумите, както следва: 803,90 лв., представляваща стойност на допълнително начислена електроенергия за периода 08.02.2017 г. – 05.05.2017 г. за имот на ответницата с клиентски номер 1000885422, находящ се в гр. Хасково, ж.к. "*****" № *****; с ИТН 1512402; по фактура № 1173273404/12.06.2017 г.; както и обезщетение за забава в размер на 121,48 лв. за периода 23.06.2017 г. – 18.12.2018 г.; ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението 19.12.2018 г. до окончателното изплащане;

за които суми е издадена заповед № 1355 за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.410 от ГПК от 20.12.2018 г. по ч.гр.дело № 2998/ 2018 г. на ХРС.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Хасково в 2-седмичен срок от връчването му на страните – *на електронните адреси, съответно на юрисконсулта и на особения представител.*

СЪДИЯ : /п/ не се чете

Вярно с оригинала!

Секретар: М.Б.